

LES PARADOXES EN SANT FRANCESC (Comentari a *La Veritable Alegria*)

Aquest tema vol ser com la contemplació d'una ICONA. Les icones s'"escruien" començant pels colors foscos i acabant pels més clars. Amb Francesc veurem que, en la nostra quotidianitat, *el llum artificial no és la Llum*.

Ens cal recordar que, per a Francesc, "veritable" és un sinònim de "real", d'"autèntic", el contrari de fals o d'"aparent".

Primera part: Dels llums de neó...

"Els mestres de París" o la seducció de la saviesa: l'*anti-intel·lectualisme* de Francesc.

"Els prelats, els arquebisbes i els bisbes" o la seducció del poder: advertiment contra el control de les consciències.

"El rei de França i el rei d'Anglaterra" o la seducció de la política: advertiment contra el domini de l'altre per la força.

"Els han convertits tots a la fe (...) faig molts miracles" o la seducció de la imatge: la temptació de ser molts i bons.

Els experts ens diuen que el text que tenim davant és una paràbola amb el més pur estil bíblic, és a dir, *un text que té un missatge concret, difícil de captar i, per això, presentat a través de les imatges i comparacions tretes de la vida ordinària*.

Ens trobem, doncs, davant l'experiència de sant Francesc feta en el seu dia a dia amb la fraternitat.

Es creu que el text seria compostat en el darrer any de la vida del *Poverello* (1226).

La paraula clau que resumiria aquesta primera part és **relativització**.

1 Ell mateix (fra Lleonard) va referir allí mateix que un dia el benaurat Francesc, a Santa Maria, cridà fra Lleó i li digué: «Fra Lleó, escriu». Ell respongué 2 «Etic preparat». 3 «Escriu - digué- quina és la veritable alegria. 4 Ve un missatger i diu que tots els mestres de París han vingut a l'Orde; escriu: *no és la veritable alegria*. 5 També que tots els prelats ultramuntans, els arquebisbes i els bisbes; també que el rei de França i el rei d'Anglaterra; escriu: *no és veritable alegria*. 6 També, que els meus frares han anat als infidels i els han convertits tots a la fe; també que tanta gràcia tinc de Déu que guareixo els malalts i faig molts miracles; et dic que *en totes aquestes coses no hi ha veritable alegria*.

7 »Quina és, però, la veritable alegria? 8 Torno a Perusa i de negra nit arribo aquí, i és temps d'hivern fangós i tan fred que es fan caramells d'aigua freda congelada a les extremitats de la túnica i colpegen sempre les cames, i la sang raja d'aitals ferides. 9 I completament dins el llot, el fred i el glaç, arribo a la porta i, en haver trucat molta estona i cridat, ve el germà i pregunta: Qui hi ha? I jo responc: Fra Francesc. 10 I ell diu: Vés, no és una hora decent d'anar pel món; no entraràs pas. 11 I en insistir de nou, respon: Ves-te'n! tu ets simple i il·lustrat, ja no véns amb nosaltres; nosaltres som tants i tals que ja no et necessitem. 12 I jo de nou, dempeus a la porta, dic: Per amor de Déu, acollu-me aquesta nit. 13 I ell respon: No ho faré pas. Ves-te'n al lloc dels Crucífers i demana-ho allí!

» 14 Et dic que, si hagués tingut paciència i no m'hagués irritat, *en això està la veritable alegria i la virtut i la salvació de l'ànima*.

Segona part: ... passant per la realitat...

"Perusa" o l'experiència del fracàs.

"Negra nit" o l'experiència de la malaltia.

"Nosaltres som tants i tals" o l'experiència del rebuig.

Sant Francesc recorda diferents experiències en la seva vida que l'obligaren a *tocar de peus a terra*, a fer un curós discerniment per a destriar allò bàsic del que era relatiu.

La paraula clau que resumeix aquesta part és el mot **realitat**.

Tercera part: ... a la llum de Pasqua.

La "paciència" com a sinònim del seguiment de Crist (cfr. *Adm 5, 8*).

Per a Francesc aquest **seguiment** es concretarà en: 1. *Minoritat* (solidaritat amb els pobres, esdevenint també pobre com ells); 2. *Desapropiació* (tot és do): a. Res no ens pertany; b. No apropiari-s'ho; c. Retomar; i 3. *Amor a l'enemic* (relacions interpersonals).

Textos complementaris: 1 Cor 13; Is 65, 17-21; Sal 30, 2-13

Per compartir:

- Per quines coses et deixes seduir, enlluernar?
- Quines són les teves experiències de foscor, fracàs...?
- Què dóna sentit a la teva vida?

Bibliografia: DURAN, J., *La veritable alegria segons sant Francesc*, Col·lectània Sant Pacià núm. 42, FTC, Barcelona, 1990.